

1993/94

ממשק השקית כרם בתנאי מליחות

אורי שני - תחנת נסיונות "ערבה"

לענבים פוטנציאל יצוא רב. בשנת 1994 ניטעו בדרום הערבה (קיבוץ אילות) כ-400 דונם כרם מזן סופריור, הזן בו נערך נסיון זה. מתוכננים כ-600 דונם נוספים. בשטחים מסחריים, כמו גם בניסוי זוהתה בעיית המלחה בעיקר בתקופת ההתעוררות של הגפן. שנת הניסויים 1994 היתה שנת ניסויים חמישית ואחרונה.

יבול ענבים כפונקציה של רמת מליחות מי ההשקיה בשנת הניסויים השלישית (1992) ניתן בציור מס' 1. אותם נתונים לשנת הניסוי החמישית והאחרונה, 1994 ניתן בציור מס' 2. השוואה של הציורים מראה כי בעוד שבשנת 1992 לא היתה פחיתה ביבול גם ברמת מליחות גבוהה יחסית ל-dsm-6, הרי שבשנת 1994 נצפתה ברמת מליחות זו פחיתה של כ-50% ביבול. פחיתה ביבול התחילה (1994) כבר ברמת מליחות של כ-dsm-3.

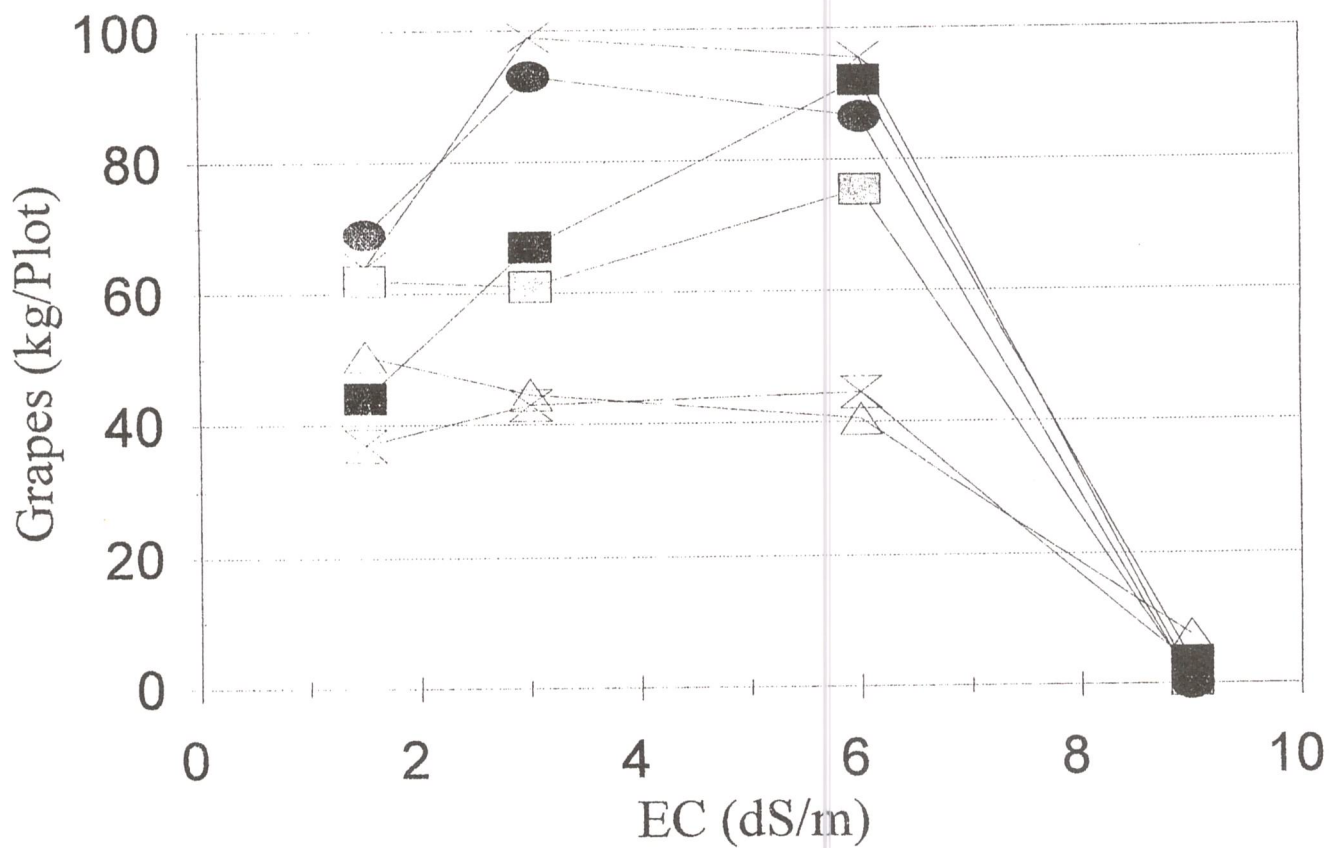
כפי שדווח בעבר (דו"ח 1993), אחת ההשפעות הברורות של העלאת מליחות מי ההשקיה ותמיסת קרקע היא על תמותת הגפנים. תמותת גפנים כפונקציה של ריכוז תמיסת ההשקיה בשנים 1993 ו-1994 ניתנת בציורים 3 ו-4 בהתאמה. שלוש תופעות בולטות בעיקר מציורים אלו:

1. ניתן לקשר בבירור בין תמותת הגפנים לבין העליה ברמת מליחות מי ההשקיה ולכן רמת מליחות תמיסת הקרקע.
2. המשך התמותה של גפנים ברמות המליחות הגבוהות יותר עם השנים. 3.
- הדמיון בין יבול הגפנים למליחות ותמותת הגפנים כתוצאה מעלית מליחות מי ההשקיה.

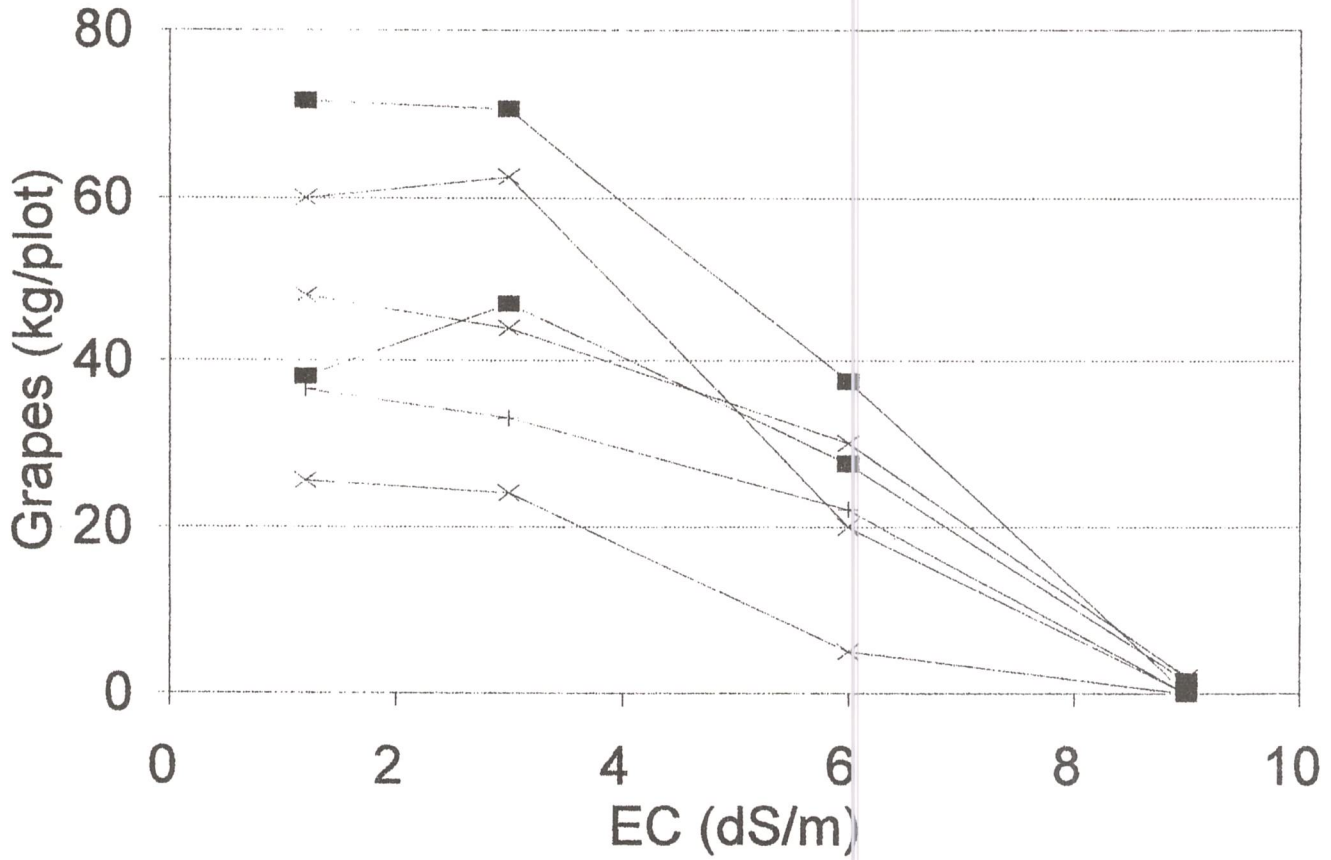
בשני הציורים (2 ו-4) נראה כי עד לרמת מליחות מסוימת, בנתוני הניסוי קצת פחות מ-dsm-3, אין השפעה של המליחות על יבול. במליחות גבוהות יותר ההשפעה גדלה בקצב של כ-13 אחוז לכל יחידת מוליכות חשמלית (dsm),

ההבדל בין ציור 2 ו-4 הוא שבאחרון לא ניכרת השפעת היובש, כלומר כל תמותת הגפנים מיוחסת לעליה במליחות, בעוד שהקטנת כמות המים השפיעה כמובן על יבול הגפנים.

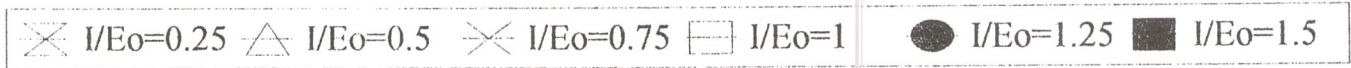
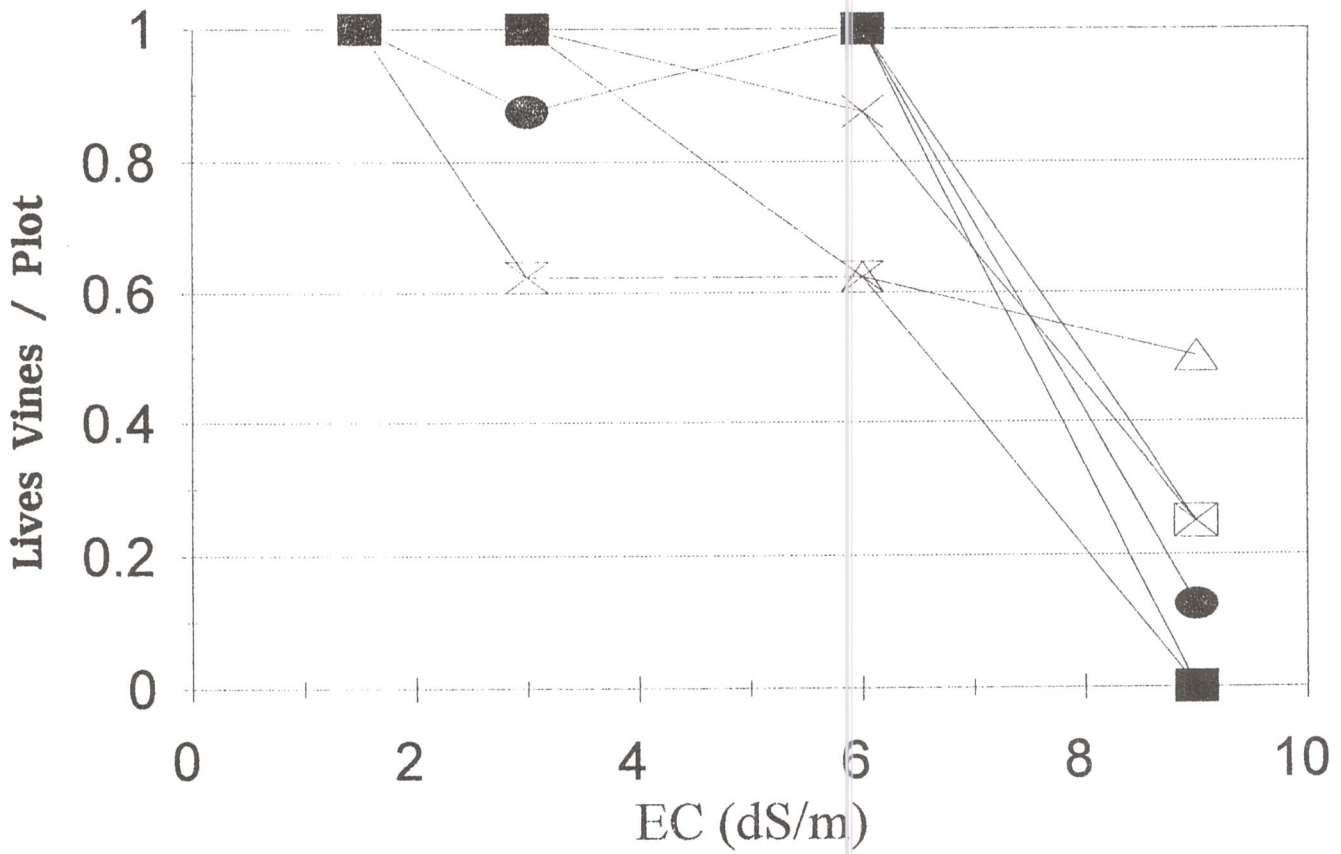
ציור מס' 1

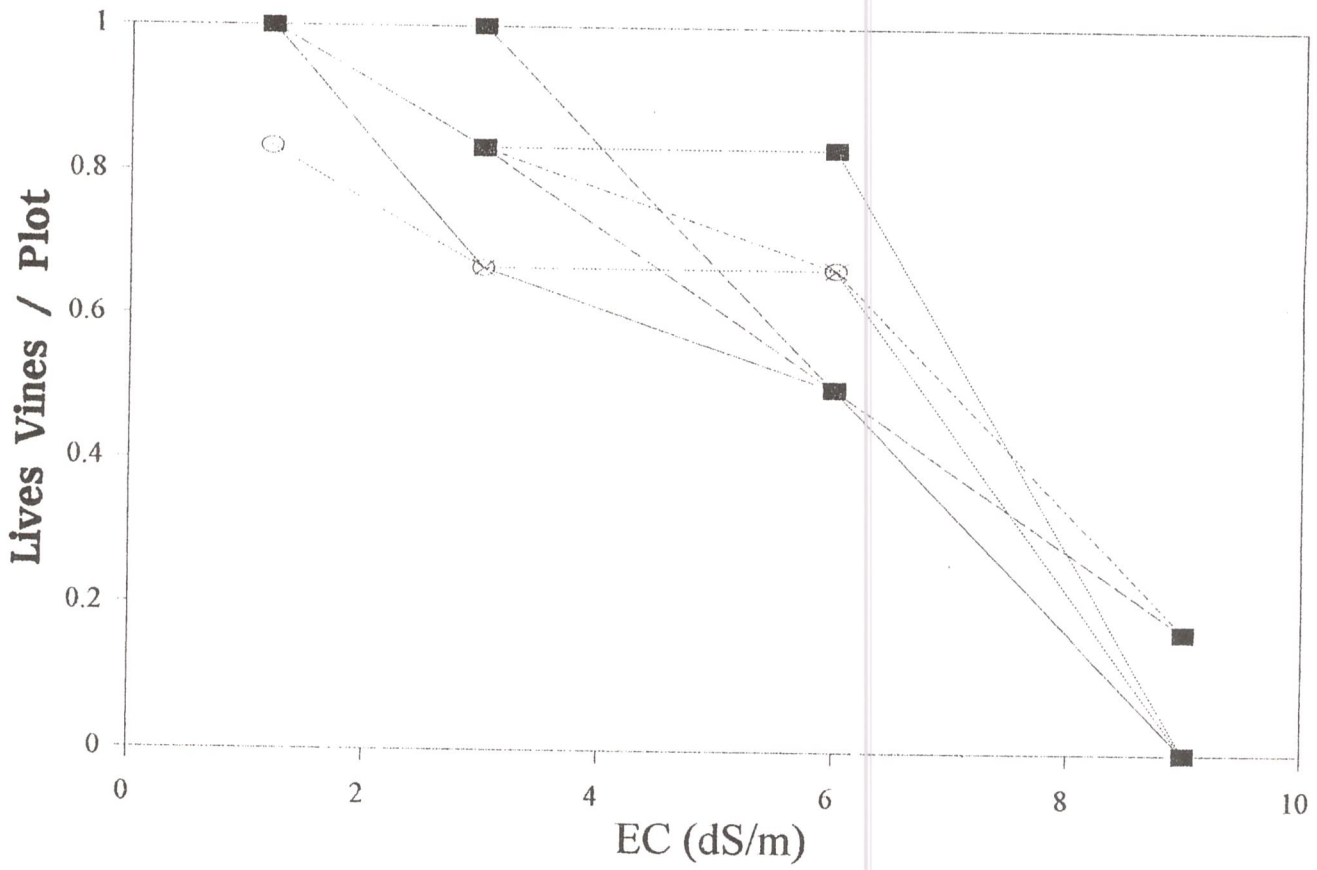
I/Eo=0.25
 I/Eo=0.5
 I/Eo=0.75
 I/Eo=1
 I/Eo=1.25
 I/Eo=1.5

I/Eo=0.25
  I/Eo=0.5
  I/Eo=0.75
  I/Eo=1
  I/Eo=1.25
  I/Eo=1.5

ציור מס' 4

-x- Eo=0.25   ⊙ Eo=0.5   -x- Eo=0.75   -□- Eo=1.0   -■- Eo=1.25   -■- Eo=1.5